

DZIENNIK URZĘDOWY

KURATORJUM OKRĘGU SZKOLNEGO WILEŃSKIEGO
WYDAWANY Z FUNDUSZÓW NAUCZYCIELSTWA OKRĘGU.

Wilno, dnia 1 maja 1929 r.

Redakcja i Administracja:

Wilno, Wolana 10. Kuratorjum Okr. Szk. Wil. Konto P. K. O. Nr. 30.466.

Pojedyncze numery do nabycia w Księgarni Stow. Naucz. Pol. w Wilnie, ul. Królewska Nr. 1

TREŚĆ:

Pozycja	str.
67. Okólnik M. W. R. i O. P. w spr. pokrywania świadczeń w domach państwowych przekazanych .	130
68. Okólnik M. W. R. i O. P. w spr. czynszów za mieszkania służbowe z chwilą wypowiedzenia mieszkania	131
69. Okólnik M. W. R. i O. P. w spr. dodatków miesięcznych i dodatków za mieszkanie	132
70. Okólnik M. W. R. i O. P. w spr. wypłaty pensji kawalerom orderu „Virtuti Militari” za rok 1929	133
71. Okólnik M. W. R. i O. P. w spr. przysięgi służbowej nauczycieli	134
72. Okólnik M. W. R. i O. P. w spr. przyznania stopnia podporucznika rezerwy nauczycielom szkół powszechnych	134
73. Okólnik M. W. R. i O. P. w spr. udziału młodzieży szkolnej w pokazach gimnastyczno-sportowych na P. W. K. w Poznaniu	136
74. Okólnik M. S. Wojskowych w spr. instrukcji o nagrodach	136
75. Okólnik M. W. R. i O. P. w spr. urlopów nauczycielstwa szkół powszechnych za zwrotem kosztów zastępstwa	139
76. Okólnik K. O. S. Wil. w spr. powołania Komisji Egzaminacyjnej dla nauczycieli szkół powszechnych	142
77. Okólnik M. W. R. i O. P. w spr. kształcenia czynnych nauczycieli szkół średnich i zakładów kształcenia nauczycieli	143
78. Okólnik K. O. S. Wil. w spr. zezwoleń na nauczanie	144
79. Zarządzenie M. W. R. i O. P. w spr. wypłacania kosztów podróży i diet nauczycielom, prowadzącym wycieczki szkolne	145
80. Okólnik K. O. S. Wil. w spr. wycieczek szkolnych na Powszechną Wystawę Krajową w Poznaniu	146
81. Okólnik K. O. S. Wil. w tej samej sprawie	146
82. Okólnik K. O. S. Wil. w spr. higieny szkolnej	148
83. Okólnik M. W. R. i O. P. w spr. zwolnienia młodzieży prawosławnej od udziału w uroczystościach w dniu 3 maja	148

84. Okólnik K. O. S. Wil. w spr. wizytatora nauki religii wyznania staroobrzędowego w szkołach	149
85. Okólnik M. W. R. i O. P. w spr. świąt żydowskich	149
86. Okólnik M. W. R. i O. P. w spr. zbiórki „Daru Narodowego 3-go Maja”	150
87. Okólnik M. W. R. i O. P. w spr. stopnia ze sprawowania się na świadectwach szkolnych	150
88. Okólnik M. W. R. i O. P. w spr. zmiany obuwia w szkołach	151
89. Okólnik K. O. S. Wil. w spr. zjazdu nauczycieli robót ręcznych	152
90. Ogłoszenia urzędowe	152
91. Komunikaty i zawiadomienia	154
92. Ruch służbowy	156
93. Dział nieurzędowy	153

67

OKÓLNİK

**Ministerstwa Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego
Do wszystkich Władz i Urzędów podległych Ministerstwu Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego
w sprawie pokrywania świadczeń w domach państwowych przekazanych.**

Ministerstwo Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego, nawiązując do okólnika z dnia 28 lutego 1928 r. Nr. O. Prez. 1452-28, ogłoszonego w Dzienniku Urzędowym Ministerstwa z dnia 31 marca 1928 r. Nr. 3/196, poz. 57, na podstawie pisma Ministerstwa Robót Publicznych z dnia 15 stycznia 1929 r. L. dz. X-1952/28, wyjaśnia, co następuje:

Jeżeli w budynkach państwowych przekazanych, t. j. znajdujących się pod bezpośrednim zarządem odnośnych resortów, część lokali zajęta jest na mieszkania lub na cele handlowe, za które to lokale należy czynsz wpływa na dochód Ministerstwa Robót Publicznych, świadczenia, przypadające za te lokale, winny być pokrywane z kredytów przekazywanych do dyspozycji Dyrekcji Robót Publicznych Dz. 2 rozdz. 3 § 10 budżetu zwyczajnego Ministerstwa Robót Publicznych.

Natomiast świadczenia, przypadające w tych budynkach za lokale użytkowane na inne cele oprócz wyżej wymienionych, za których użytkowanie nie są pobierane czynsze na dochód Ministerstwa Robót Publicznych, winny być opłacane z kredytów resortu, użytkującego te lokale.

Co się tyczy budynków przekazywanych nie zawierających lokali, za których użytkowanie wpływają czynsze na dochód Ministerstwa Robót Publicznych, to w tych wypadkach świadczenia winny być pokrywane całkowicie z kredytów resortów użytkujących te budynki.

Ministerstwo Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego zaznacza zarazem, że w powołanym na wstępie okólniku z dnia 28 lutego 1928 r. była mowa o asygnowaniu kwot z kredytów dz. 2 rozdz. 3 § 10 budżetu zwyczajnego Ministerstwa Robót Publicznych na pokrywanie kosztów świadczeń mieszkaniowych jedynie dla lokali, mieszczących się w budynkach przekazanych, za których jednak użytkowanie pobierane są czynsze wpływające na dochód Ministerstwa Robót Publicznych.

Warszawa, dnia 26 stycznia 1929 r. (Nr. 1 Prez. 406/29).

Za Ministra Wyznań Religijnych
i Oświecenia Publicznego:

(—) *St. Czerwiński*
Podsekretarz Stanu.

O K Ó L N I K

Ministerstwa Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego

z dnia 13 marca 1929 r. Nr. 1. Prez. — 1632/29.

W sprawie czynszów za mieszkania służbowe z chwilą wypowiedzenia mieszkania.

Ministerstwo Robót Publicznych pismem z dnia 5 marca 1929 r. Nr. X — 332/29, przesłało następujące wyjaśnienia w sprawie obliczania czynszów za mieszkania służbowe z chwilą wypowiedzenia mieszkania:

„Nastęrczają się wątpliwości, jakie należy pobierać opłaty za mieszkania służbowe po rozwiązaniu stosunku służbowego ze zwolnionym ze służby państwowej funkcjonariuszem, który zajmuje mieszkanie służbowe w ciągu okresu trzechmiesięcznego przewidzianego w rozporządzeniu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 3 września 1926 roku (Dz. Ust. R. P. Nr. 93 poz. 540) a w szczególności:

1) w jakiej wysokości powinni opłacać czynsz do czasu zupełnego zwolnienia mieszkania funkcjonariusze, przeniesieni w stan spoczynku, albowiem do emerytów nie stosuje się art. 2 rozp. Rady Ministrów z l. X. 1924 r. Dz. U. R. P. Nr. 90, mówiący o opłacaniu czynszu za mieszkania służbowe w wysokości dodatku mieszkaniowego.

2) w jakiej wysokości powinni opłacać czynsz funkcjonariusze przeniesieni do innej miejscowości, do której przywiązany jest dodatek mieszkaniowy w wysokości większej lub mniejszej od dotychczasowego.

3) w jakiej miejscowości ma być opłacany czynsz w tym wypadku, gdy funkcjonariusz częściowo zwolni mieszkanie, pozostającą wszakże część tego mieszkania do użytku swej rodziny lub dla przechowania rzeczy.

Zdaniem Ministerstwa Robót Publicznych wątpliwości powyższe należy rozstrzygać w ten sposób, aby od funkcjonariusza, zwolnionego ze służby państwowej lub przeniesionego do innej miejscowości pobierać czynsz w *dotychczasowej wysokości*: odpowiednia redukcja czynszu możliwa jest tylko od chwili, gdy funkcjonariusz zwolni taką część mieszkania, która nadaje się do użytku jako osobne mieszkanie, lub też od chwili, gdy pewna część mieszkania zostanie objęta przez następcę, któremu mieszkanie to zostanie nadal przydzielone. O ile część mieszkania objęta zostanie przez następcę, każdy z obu posiadaczy płaci taką część swego dodatku mieszkaniowego, jaka odpowiada stosunkowi zajętej części części do całości mieszkania; o ile zaś zostanie zwolniona część mieszkania, mogąca stanowić mieszkanie oddzielne, to chociażby zwolniona część nie została przez kogo innego objęta, funkcjonariusz, który mieszkanie to zwolnił, płaci nadal ze swego dodatku mieszkaniowego taką tylko część, jaka odpowiada stosunkowi części nadal zajmowanej do powierzchni całości mieszkania. Wszelkie spory rozstrzyga ostatecz-

nie władza, przydzielająca mieszkania. Zmiana wysokości czynszu może nastąpić tylko poczynając od 1 tego miesiąca, który następuje po zwolnieniu części mieszkania”.

P. o. Dyrektora Departamentu

(—) *W. Kiliński*

ppłk dypl.

69

OKÓLNİK

Ministerstwo Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego

z dnia 3 kwietnia 1929 r. Nr. I R.-4090/29

w sprawie dodatków miesięcznych i dodatków na mieszkanie.

Wobec uchwalenia art. 4. ustawy skarbowej na okres budżetowy 1929/30 Ministerstwo w porozumieniu z Ministerstwem Skarbu okólnik L.D.III.671/1 z dnia 22.III. r. b.) oznajmia, że do określonych w art. 4 powyższej ustawy dodatków miesięcznych winny być stosowane odpowiednie postanowienia okólników Ministerstwa W. R. i O. P. z dnia 9 lipca 1928 r. Nr. OR.-8664/28 oraz z dnia 8 września 1928 r. Nr. OR.-10632/28 z następującymi wyjątkami:

1) W okresie budżetowym 1929/30 wymienione dodatki będą przysługiwać tylko tym pracownikom kontraktowym w służbie państwowej, pobierającym wynagrodzenie ryczałtowe, nieprzekraczające kwoty 1.000 zł., którym przysługiwały one na podstawie uchwały Rady Ministrów z dnia 7 listopada 1928 (okólnik Ministerstwa z dnia 26 listopada 1928 Nr. OR.-13863/28).

2) Umieszczone na stronie ostatniej okólnika Ministerstwa z dnia 9 lipca 1928 r. Nr. OR.-8664/28 zastrzeżenie, że „w razie zajmowania przez jedną osobę kilku stanowisk... należy wypłacać dodatek z tytułu jednego stanowiska”, nie obowiązuje w okresie budżetowym 1929/30.

Co się tyczy podatku dochodowego od wymienionych 15⁰/₀-wych dodatków miesięcznych, to dodatki te należy, poczynając od 1 maja r. b., traktować jako wypłatę perjodyczną i celem obliczenia podatku dochodowego z działu II ustawy o państwowym podatku dochodowym, włączać je do ogólnej sumy uposażenia.

O ile chodzi o dodatek na mieszkanie oraz zasiłki miesięczne, określone w art. 1 i 2 projektu ustawy o dodatku na mieszkanie, Ministerstwo Skarbu oznajmiło na podstawie uchwały Rady Ministrów z dnia 16 marca 1929 r., że dodatek ten za miesiąc kwiecień i maj należy wypłacać w wysokości i na zasadach określonych w okólniku Min. Skarbu z dnia 22 grudnia 1928 r. L.D.III.3954/1. Nr. OP.-15233/28 z dnia 29 grudnia 1928). Jednakże, co się tyczy podatku dochodowego od tegoż dodatku na mieszkanie, to Ministerstwo Skarbu uchyla postanowienia okólnika z dnia 11 sierpnia 1924 r. Nr. 6798/F/24, w myśl którego dodatek na mieszkanie nie podlegał włączeniu do podstawy wymiaru podatku

dochodowego, potrącanego w myśl dz. II ustawy o państwowym podatku dochodowym. Poczynając zatem od 1 maja r. b. należy od wymienionego dodatku na mieszkanie potrącać podatek dochodowy,

Powyzsze zarządzenie podaje do wiadomości i stosowania.

Naczelnik Wydziału
(—) A. Nowak.

70

OKÓLNİK

Ministerstwa Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego

z dnia 12 marca 1929 r. Nr. I, R.—3002/29.

w sprawie wypłaty pensji kawalerom orderu „Virtuti Militari” za rok 1929.

Ministerstwo Skarbu okólnikiem L. D. VII. 313/2 z dnia 4 marca r. b. zawiadomiło, że pensja orderowa, przypadająca poszczególnym kawalerom orderu „Virtuti Militari” za rok 1929, ma być wypłacona jednorazowo w pełnej wysokości w terminie *od 15 marca 1929 r.*

Wypłata dla osób, nie będących w czynnej służbie wojskowej lub niezajętych w instytucjach wojskowych, ma nastąpić w kasach skarbowych w sposób, ustalony rozporządzeniem Ministerstwa Skarbu z dnia 2 sierpnia 1924 r. L. D. K. 4083/WAK, (Nr. 6813/F/24 z dnia 11/VIII—1924 r.) na podstawie wykazów, które nadeśle izbom skarbowym Kapi-tuła Orderu.

Wydatki z tytułu dokonanych wypłat pensji orderowej za rok 1929 obciążą kredyt § 1 dz. 3 części 19 budżetu na okres 1928/29 r., otwarty na rachunku Centralnej Księgowości Ministerstwa Skarbu.

Na ten sam tytuł budżetowy będą zarachowywane także wydatki, dokonane na podstawie asygnacji władz wojskowych z tytułu wypłaty pensji orderowej za rok 1929 osobom, będącym w czynnej służbie wojskowej lub funkcjonariuszom państwowym, zajęтым w instytucjach wojskowych.

Asygnacje D. O. K-ów, Szefostwa Intendentury, Korpusu Ochrony Pogranicza, oraz Ministerstwa Spraw Wojskowych, wystawiane w celu skutecznienia powyższych wypłat, będą honorowane bez uprzedniego otwierania kredytu.

Przy przekazywaniu pensyj kawalerom orderu „Virtuti Militari” zagranicę, obowiązują nadal postanowienia okólnika z dnia 27 listopada 1926 r. L. D. K. 4380/WAK.

Pensje za rok 1929, nie wypłacone do końca bieżącego okresu budżetowego, będą wypłacane w trybie wyżej opisanym w następnym okresie budżetowym.

Powyzsze podaje do wiadomości.

Naczelnik Wydziału
A. Nowak.

O K Ó L N I K

Ministerstwa Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego
Do Kuratorów Okręgów Szkolnych, Dyrekcyj szkół średnich
ogólnokształcących, seminarjów nauczycielskich i szkół zawodo-
wych, tudzież do inspektorów szkolnych.

z dnia 27 lutego 1929 r. Nr. II.—4384/29

w sprawie przysięgi służbowej nauczycieli.

O ile nauczyciel już przed wejściem w życie ustawy o stosunkach służbowych nauczycieli z dnia 1 lipca 1926 r. w brzmieniu rozp. z dnia 3 lutego 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr. 67 poz. 462) złożył przepisana wówczas w Państwie Polskiem przysięgę służbową, można zanotować ówczesną datę w dekreście ustalenia (załącznik Nr. 2 do Instrukcji z dnia 24 marca 1928 r. Dz. Urz. Nr. 5 poz. 90 str. 204) i przysięgi przepisanej artykułem 14 przytoczonej ustawy według rotacji ustalonej rozporządzeniem z dnia 22 grudnia 1926 r. (Dz. Urz. Rz. P. Nr. 131 poz. 787) nie odbierać.

Na dekreście ustalenia należy w takim wypadku pod datą złożenia przysięgi służbowej zrobić dopisek: „Przysięgę powyższą zaliczono jako przysięgę na zasadzie art. 14 wyżej przytoczonej ustawy”.

Okólnik powyższy pomieszczony będzie w najbliższym numerze Dziennika Urzędowego Ministerstwa W. R. i O. P.

Podsekretarz Stanu

(—) S. Czerwiński.

O K Ó L N I K

Ministerstwa Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego
Do Kuratorów Okręgów Szkolnych, Liceum Krzemienieckiego,
Śląskiego Urzędu Wojewódzkiego, inspektorów szkolnych i na-
uczycielstwa publicznych szkół powszechnych

w sprawie przyznania stopnia podporucznika rezerwy nauczycielom
szkół powszechnych.

Ministerstwo Spraw Wojskowych pismem z dnia 15 lutego 1929 r. L. dz. 9756/Wyszk. nadesłało następujące wyjaśnienia w sprawie przyznania stopni oficerów rezerwy nauczycielom szkół powszechnych:

„1) Art. 87 Ustawy o podstawowych obowiązkach i prawach oficerów W. P. wyraźnie zastrzega, że podporucznikiem rez. może być mianowany jedynie ten, kto odpowiada poniższym warunkom:

- a) ukończył Korpus Kadetów lub szkołę średnią z egzaminem dojrzałości, albo złożył egzamin z wykształcenia ogólnego, będący uproszczonym egzaminem,

lub ukończył 6 klas szkoły średniej, o ile to zmniejszenie wymaganego powyżej cenzusu, uzasadnione potrzebami wojska, zostanie zarządzane rozporządzeniem Ministra Spraw Wojskowych,

- b) ukończył w czasie odbywania służby wojskowej z pomyślnym wynikiem 6-miesięczny kurs Szkoły Podchorążych Rezerwy,
- c) odbył conajmniej jedno z ćwiczeń wojskowych, przewidzianych Ustawą o powszechnym obowiązku służby wojskowej; przepis niniejszy nie ma zastosowania do tych, którzy w chwili rozpoczęcia służby wojskowej wykażą się przysposobieniem wojskowym w odpowiednim zakresie.
- d) posiada kwalifikacje moralne i służbowe bez zarzutu.

2) Rezerwiści, posiadający wymagany cenzus wykształcenia, a którzy w czasie swojej czynnej służby wojskowej nie odbyli zasadniczego wykształcenia dla kandydatów na ppor. rez., mogą je uzupełnić, o ile mają nieprzekroczony 28 rok życia i conajmniej $\frac{1}{2}$ roku służby linjowej, przez zgłoszenie się ochotniczo w myśl Dziennika Rozk. Nr. 43/23, poz. 557 na normalny 6-miesięczny kurs podchorążych rezerwy.

Ukończenie kursu z wynikiem conajmniej dobrym uprawnia kandydatów do uzyskania stopnia podporucznika rez. na ogólnych zasadach.

3) Dla tych rezerwistów, którzy w latach 1918 — 1920 zgłosili się ochotniczo do wojska polskiego przed dniem ratyfikacji przez Sejm traktatu ryskiego i przebyli conajmniej 6 tygodni na froncie, M. S. Wojsk. organizuje w r. b. w okresie lipiec — sierpień po raz ostatni skrócony 8-tygodniowy kurs Szkoły Podch. Rez. Piech. Celem umożliwienia zastosowania art. 87 Ust. o podst. obow. i praw. of. W. P. do absolwentów tego kursu — został on w drodze wyjątku uznany za równoznaczny z normalnym kursem.

Nauczyciele, zaliczający się do tej kategorii rezerwistów, mogą wnieść podania o skierowanie ich na kurs wprost do M. S. Wojsk. Dep. Piech. najpóźniej w terminie do dnia 15 kwietnia b. r.

Do podań należy dołączyć:

- a) życiorys własnoręcznie napisany z dokładnym przebiegiem służby wojskowej (podać adres i przynależność do P. K. U.),
- b) świadectwo moralności,
- c) metrykę urodzenia w odpisie,
- d) dowód posiadania cenzusu naukowego conajmniej w zakresie 6-ciu klas szkoły średniej lub równorzędnej;
- e) zaświadczenie jednego oficera zaw. o nienagannem zachowaniu się kandydata od chwili wystąpienia z wojska.

Poza wyżej wymienionymi niema innego ustawowego rozwiązania kwestji nominacji na ppor. rezerwy”.

Warszawa, dnia 21 lutego 1929 r. (I Prez. 1179/29).

Za Ministra Wyznań Religijnych
i Oświecenia Publicznego:

(—) *St. Czerwiński*,
Podsekretarz Stanu.

O K Ó L N I K

Ministerstwa Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego

z dnia 23 marca 1929 r. Nr. I. W. F.—1940/29

w sprawie udziału młodzieży szkolnej w pokazach gimnastyczno-sportowych ra P. W. K. w Poznaniu.

Doszło do wiadomości Ministerstwa, że w związku z przygotowaniem do masowych imprez gimnastyczno-sportowych, jakie mają się odbyć w czasie Powszechnej Wystawy Krajowej w Poznaniu, niektóre stowarzyszenia pociągają za wiedzą lub bez wiedzy dyrekcji szkół młodzież szkolną do udziału w ćwiczeniach przygotowawczych, w celu zwiększenia liczby i siły swych grup reprezentacyjnych.

Ponieważ Ministerstwo ustaliło zasadę, iż młodzież szkolna może brać udział tylko w szkolnych i międzyszkolnych zawodach gimnastycznych i sportowych oraz w pokazach i zawodach, organizowanych przez Państwo, względnie w jego imieniu przez Wojewódzkie, Powiatowe lub Miejskie Komitety W. F. i P. W., zawsze jednak w charakterze szkolnym, polecam zwrócić uwagę dyrekcjom szkół, by nie dopuszczały do uczestnictwa uczniów w ćwiczeniach, popisach, zawodach i zlotach jakichkolwiek organizacji gimnastyczno-sportowych i p. w. o charakterze społecznym, nieszkolnym, a to zgodnie z obowiązującymi zasadami okólników Ministerstwa z dnia 10 lutego 1922 roku (Dz. Urz. 1922 r. Nr. 13, poz. 128) i dnia 2 września 1927 r. (Dz. Urz. 1927 r. Nr. 12, poz. 204).

Podsekretarz Stanu
(—) Czerwiński.

O K Ó L N I K

Ministerstwa Spraw Wojskowych

Państwowy Urząd Wychowania Fizycznego i Przystosowania Wojskowego

z dnia 14 marca 1929 r. L. dz. 1347/W. F. Tol. wewn. S. G. 133

w sprawie instrukcji o nagrodach.

Obecny system wynagradzania zwycięskich zawodników w Polsce wymaga rewizji i reformy ze względu na ujemne formy, jakie stosowane są przy ustanawianiu i udzielaniu nagród.

System bowiem obecny jest niezawsze racjonalny i planowy, często niezgodny z międzynarodowymi przepisami i zasadami amatorskimi, w dużym stopniu kosztowny i rozrzutny, a nawet nierządki i demoralizujący.

Nagroda ma być zachętą w pracy, w sporcie i zawodach wogóle, jest ona symbolem zwycięstwa lub pierwszorzędnego wyczynu. Nagroda

staje się dla zwycięzcy cenną nie przez swą materialną wartość, ale przez trud zdobycia. Nagroda, jako odznaczenie jest tylko widowym znakiem osiągnięcia pewnego wysiłku, najwyższym zaszczytem jest dopięcie celu.

W praktyce odbiegamy często od tych zasadniczych pojęć o celu, wartości i znaczeniu nagrody w zawodach i popełniamy błędy, które wypaczają jej cel wychowawczy.

Nagroda nie musi być drogą, aby była wartościową. Tymczasem dziś nadaje się zbyt cenne nagrody nawet na zawody małego znaczenia i niewyrobieni zawodnicy dochodzą wówczas do przekonania, że za startowanie i wyniki w zawodach należy im się nagroda i nie chcą startować tam, gdzie niema cennych nagród, lub co gorsza startują często nie według upodobania, ale dla nagród wybierając sobie punkty według wartości nagród. Jest to w wysokim stopniu demoralizujące i nie różni się niczem od niemoralnych etycznie zasad zawodnictwa, gdzie walczy się o pieniąż, a nie o wynik i zwycięstwo. Urzędy, samorządy, związki, kluby i osoby prywatne wydają u nas corocznie sumy, idące w setki tysięcy złotych, na zakup nagród sportowych, co uważam za zbyt rozrzutne, zwłaszcza, że sumy te mogłyby być korzystniej dla sportu zużyte.

Wartość nagród winna być również ustopniowana i dostosowana do poziomu zawodów, tak, że do wyższego stopnia zawodów winna być przywiązana cenniejsza nagroda, a nie jak dotychczas często bywało, że na zawodach lokalnych najniższego stopnia w. f. lub p. w. otrzymywał zawodnik za wyczyn niedużego znaczenia złoty zegarek — gdy mistrz polski w strzelaniu lub innej gałęzi sportu otrzymuje skromny żeton.

Jako niezdrowy należy również uważać fakt, że dla jednego zawodnika przeznaczają się nieraz po kilka cennych nagród za to samo zwycięstwo. Prywatną ofiarności, która zazwyczaj grzeszy w tym względzie, przeznaczając nagrodę przeważnie dla zwycięzcy, należy skierować na odpowiednie tory, propagując nagrody za styl, formę zawodnika, najlepsze techniczne opanowanie, dobrą taktykę, niespodziewany sukces. I na to należy zwrócić uwagę, by nagrody, fundowane przez instytucje i osoby prywatne, były dziełami wyrobu krajowego, miały cechy artystyczne, nie demoralizowały zawodników i nie doprowadzały do kolizji z zasadami amatorstwa. Dotychczas rzadko tylko dyplomy lub żetony, mające w myśl instrukcji stanowić gros nagród, posiadały walory artystyczne, pochodzenia często obcego, były wyrobem tandetnym zazwyczaj wyrobem fabrycznym, pod względem artystycznym bez waloru.

Wręczanie nagród tam, gdzie to tylko możliwe, powinno być dokonane uroczystie przez najwyższego przedstawiciela władzy organizującej zawody, lub bezpośredniego zastępcę. W ten sposób określone będzie znaczenie zwycięstwa i wartość nagrody. Będzie to moralną zachętą dla młodych zwłaszcza adeptów sportu i w. f. w ich pracy na polu doskonalenia się.

W związku z powyższymi uwagami, jako wytyczne dla udzielania nagród zawodnikom ustalają następujące zasady:

1) Ograniczać ilość nagród honorowych i nie fundować zbyt cennych nagród.

2) Dążyć do zniesienia nagród indywidualnych, jednorazowych, zastępując je nagrodami zespołowymi i przechodniemi.

3) Na zawody małego znaczenia nie przeznaczать zbyt cennych nagród honorowych, wartość ich bowiem winna odpowiadać poziomowi zawodów.

4) Nie udzielać nagród pieniężnych lub w formie takich przedmiotów jak materiały na ubranie, środki spożywcze i t. p., gdyż sprzeciwia się to zasadom przepisów międzynarodowych amatorstwa.

5) Nie fundować po kilka cennych nagród dla jednego zawodnika za to samo zwycięstwo zawodnik nie powinien otrzymywać ponad dwie nagrody za ten sam wyczyn sportowy.

6) Jako rodzaje nagród przyjąć należy:

- a) dyplomy,
- b) żetony,
- c) nagrody honorowe indywidualne,
- d) nagrody honorowe zespołowe.

Wartość dyplomu lub żetonu nie powinna przekraczać 25 zł., wartość nagrody honorowej indywidualnej 150 zł., nagrody honorowej zespołowej 400 zł. Wartości powyższe przewiduje się dla nagród na zawody najwyższego stopnia. Wyjątek w powyższych wypadkach stanowią zawody ogólnopolskie i międzynarodowe, gdzie cena nagród może być wyższa zgodnie z przepisami amatorskimi.

Na nagrody honorowe należy w pierwszym rzędzie przeznaczать obrazy, rzeźby artystyczne i przybory sportowe.

Nagrody honorowe indywidualne i zespołowe przyznawane być winny przede wszystkim na zawody międzynarodowe, mistrzostwa Polski, mistrzostwa W. P., mistrzostwa okręgowe, mistrzostwa korpusu, dywizji i im równorzędne.

Nagrody honorowe powinny być przede wszystkim przechodnie (wędrówne).

Na wszelkich innych zawodach żetony i dyplomy winny być nagrodami podstawowymi.

Wyjątek stanowić mogą zawody jubileuszowe np. 5-lecie, 10-lecie i t. p., gdzie dla zawodów lokalnych można ustanowić nagrodę honorową.

Dyrektor Państwowego Urzędu
Wych. Fiz. i Przyp. Wojsk.

(—) *Ulrych*
Pik. Dypl.

O K Ó L N I K

Ministerstwa Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego

Do Kuratorów Okręgów Szkolnych, Liceum Krzemienieckiego
i Śląskiego Urzędu Wojewódzkiego.w sprawie urlopów nauczycielstwa szkół powszechnych za zwrotem
kosztów zastępstwa.

Stali nauczyciele publicznych szkół powszechnych, otrzymujący roczne urlopy płatne za zwrotem kosztów zastępstwa dla studjów na Wyższych Kursach Nauczycielskich, mogą na podstawie niniejszego zarządzenia, które wydaje w porozumieniu z Ministerstwem Skarbu (pismo Min. Skarbu z dnia 20 sierpnia 1928 r. Nr. D. III. 1265/3/26 i z dnia 7 lutego 1929 r. Nr. D. III. 125/3) uzyskać zezwolenie na zwrot kosztów zastępstwa ratami miesięcznymi, w liczbie najwyżej 36-ciu, poczynając od daty rozpoczęcia urlopu. W tym celu winni przez dniem 1 sierpnia roku kalendarzowego, w którym są przyjęci na Wyższy Kurs Nauczycielski, wnieść odpowiednie podanie z dołączeniem deklaracji według załączonego wzoru i zaświadczenia o przyjęciu na Wyższy Kurs Nauczycielski, którego wzór jest podany w załączniku Nr. 2 do Regulaminu Wyższych Kursów Nauczycielskich (Dz. Urz. z r. 1928 Nr. 9 poz. 154).

Poręczać solidarnie na deklaracji mogą tylko stali nauczyciele względnie kierownicy publicznych szkół powszechnych, którzy na podstawie art. 9 ustęp 1 ustawy emerytalnej z dnia 11 grudnia 1923 r. (Dz. U. R. P. z r. 1924, Nr. 6, poz. 46), zmienionej ustawą z dnia 13 lutego 1924 r. (Dz. U. R. P. z r. 1924 Nr. 18, poz. 178), uzyskali już prawa emerytalne i którzy nie korzystają sami z urlopu płatnego za zwrotem kosztów zastępstwa. Jeden nauczyciel (kierownik) może poręczać tylko za jedną osobę.

Własnoręczność podpisów nauczycieli (kierowników) na deklaracji poświadczają inspektorzy szkolni powiatów, w których podpisani nauczyciele (kierownicy) pracują.

O ile poręczający nauczyciel (kierownik) nie czyni zadość wymienionym warunkom, inspektor szkolny winien odmówić poświadczenia jego podpisu.

Wyżej omawiane urlopy są urlopami płatnymi w znaczeniu art. 52 punkt c. ustawy z dnia 1 lipca 1926 r. o stosunkach służbowych nauczycieli (Dz. U. R. P. z r. 1926 Nr. 92, poz. 530).

W czasie trwania urlopu (studjów) potrąca się każdego miesiąca z poborów urlopowanego nauczyciela $\frac{1}{3}$ część uposażenia miesięcznego nauczyciela grupy XI szczebel a, nie utrzymującego rodziny. Pozostała do zwrotu kwota rozkłada się na tyle równych rat miesięcznych, ile miesięcy pozostaje do końca trzechlecia, którego początek liczy się od daty rozpoczęcia urlopu.

Przerwy w potrącaniu ustalonych miesięcznych rat nie są dozwolone.

Potrącone raty podlegają wpłacie na budżet dochodowy Ministerstwa Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego Dz. 4 Rozdz. 2 § 1 (zwrot kosztu zastępstw nauczycieli urlopowanych).

W celu zapewnienia prawidłowego potrącania rat zarówno w pierwszym okresie (urlopu—studjów) jak i później aż do czasu spłaty całej należności z tytułu poniesionych przez Skarb Państwa wydatków na koszty zastępstwa, należy prowadzić szczegółową ewidencję zadłużenia każdego nauczyciela, jakie powstaje w czasie jego urlopu.

Płatni zastępcy tych nauczycieli, którzy korzystają z rozłożenia zwrotu kosztów zastępstwa na raty, otrzymują wynagrodzenie z osobnego kredytu, przewidzianego w Dz. 4 Rozdz. 2 § 1 poz. 4 budżetu Ministerstwa W. R. i O. P.

Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie od dnia 1 kwietnia 1929 r.

Warszawa, dnia 11 lutego 1929 r. (Nr. I.12490/28).

Za Ministra Wyznań Religijnych
i Oświecenia Publicznego:

(—) *Sł. Czerwiński.*
Podsekretarz Stanu

Załącznik do Nr. I 12490/28.

Wzór.

DEKLARACJA.

Prosząc o udzielenie mi rocznego urlopu płatnego za zwrotem kosztów zastępstwa, niniejszem upoważniam władze szkolne do potrącania z moich poborów służbowych w okresie trzyletnim, licząc od dnia rozpoczęcia urlopu, o ile okres ten na moją prośbę nie zostanie skrócony, ogółem takiej sumy, jaka odpowiada 12-miesięcznemu uposażeniu służbowemu nauczyciela publicznej szkoły powszechnej grupy XI (jedenastej), szczebla a, w r. szk. 19 . . / . . , nie utrzymującego rodziny z tem, że w czasie trwania mego urlopu potrącona mi będzie miesięcznie najwyżej $\frac{1}{3}$ część powyższego uposażenia miesięcznego, pozostałość zaś rozłożona będzie na tyle rat miesięcznych, ile miesięcy zbywa do końca trzechlecia.

W dnia 19 r.

.....
(imię i nazwisko)

O K Ó L N I K

Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego

Do Kuratorów Okręgów Szkolnych oraz wizytatora Liceum Krzemienieckiego

w sprawie kształcenia czynnych nauczycieli szkół średnich i zakładów kształcenia nauczycieli.

Zwracam uwagę panów kuratorów na konieczność znacznie żywszego niż dotychczas zajęcia się sprawą dokształcania nauczycielstwa szkół średnich ogólnokształcących i zakładów kształcenia nauczycieli.

Zamierzam bowiem w najbliższym czasie dać możność przeszkolenia wszystkim nauczycielom, którzy tego potrzebują i którzy dotychczasowymi wynikami pracy nie osiągają potrzebnego poziomu, prócz tego zaś zamierzam prowadzić stałą pracę w kierunku dalszego kształcenia wszystkich nauczycieli, którzy odczuwają, że szybki postęp nauki i metod wychowawczych oraz dydaktycznych wymaga stałej pracy nad sobą dla utrzymania się na wysokości aktualnych wymagań.

To dokształcanie nauczycielstwa zamierzam prowadzić dwiema drogami.

Pierwsza będzie najściślej związana z codzienną praktyką szkolną, a więc z wykonywaniem przepisane go programu. Będą to kursy instruktorskie z poszczególnych przedmiotów o charakterze przede wszystkim metodycznym, prowadzone przez instruktorów i wybitnych fachowców w związku z wymaganiami programów. Kursy takie z reguły odbywać się będą w ciągu roku szkolnego i co za tem idzie — będą krótkotrwałe. Nie wyłączam jednak możliwości organizowania takich kursów w ciągu feryj świątecznych lub wakacyjnych.

Druga droga prowadzić będzie przede wszystkim do rozszerzenia i pogłębienia przygotowania naukowego nauczycielstwa. Będą to zazwyczaj kursy wakacyjne, prowadzone przez profesorów uniwersytetu i nauczycieli, oddających się pracy naukowej. Jakkolwiek poświęcone przede wszystkim tematom ściśle naukowym — kursy te nawiązywać będą niejednokrotnie do pracy szkolnej nauczyciela i traktować te dziedziny wiedzy, których dokładna znajomość ważna jest w praktyce szkolnej.

Kursy takie odbywać się mogą także w ciągu roku szkolnego, o ile przeznaczone będą do przerobienia mniejszego fragmentu wiedzy lub do wprowadzenia w wyniki ostatnich badań naukowych w ograniczonym zakresie. Kursy te mogą służyć także potrzebom nauczycielstwa niewykwalifikowanego, przygotowującego się do egzaminów, zasadniczo jednak nie będą organizowane pod kątem widzenia potrzeb egzaminacyjnych.

Rzeczą bardzo ważną przy organizacji wszelkiego rodzaju kursów będzie wybór odpowiednich ośrodków pracy, zaopatrzonych we wszelkie potrzebne urządzenia i pomoce naukowe, najważniejszą zaś — dobór odpowiednich prelegentów.

Spodziewam się, że przez energiczne zajęcie się organizacją kursów nauczycielskich władze szkolne przyczynią się do wytworzenia wśród nauczycielstwa atmosfery, koniecznej dla usilnej pracy nad sobą, tej atmosfery, która jest najlepszą rekojmią postępu w szkolnictwie. Li-

czę tu również na współdziałanie ze strony organizacji nauczycielskich, których wysiłki około dokształcania się zechce pan kurator czynnie popierać.

Od pana kuratora oczekuję współpracy w postaci zachęty do dalszego kształcenia się, skierowanej przede wszystkim do tych nauczycieli, którzy tego najbardziej potrzebują. Oczekuję dalej wniosków co do miejscowości i zakładów, które nadawałyby się na stałe ośrodki dokształcania w poszczególnych przedmiotach; nadto oczekuję wniosków, jakie w danym okręgu kursy instruktorskie są obecnie najbardziej potrzebne ze względu na zauważone podczas wizytacji braki; wreszcie oczekuję ewentualnych propozycji co do osób, które, zdaniem Kuratorjum, nadawałyby się do prowadzenia kursów jednego z dwu zasadniczych typów.

Wnioski w tej sprawie zechce pan kurator nadesłać najdalej w dwa tygodnie po otrzymaniu niniejszego pisma.

Warszawa, dnia 12 lutego 1929 r. (Nr. II. 1168/29).

Za Ministra Wyznań Religijnych
i Oświecenia Publicznego:

(—) *St. Czerwiński*
Podsekretarz Stanu.

78

O K Ó L N I K

Kuratorjum Okręgu Szkolnego Wileńskiego

z dnia 5 kwietnia 1929 r. Nr. II-9060/29.

w sprawie zezwoleń na nauczanie.

Ze względu na zbliżający się koniec r. szk. 1928/29 i konieczność rozpoczęcia prac przygotowawczych koło zorganizowania nowego roku szkolnego, Kuratorjum O. Szk. Wil. poleca Dyrekcji wezwać nauczycieli niewykwalifikowanych tamt. Zakładu, którzy uczyli w b. roku szkolnym na podstawie zezwolenia na nauczanie, udzielonego już to przez Ministerstwo W. R. i O. P., jużto Kuratorjum O. S. Wil. (o ile nauczyciel posiada magisterjum lub egzamin naukowy) — do złożenia w drodze służbowej podań o przedłużenie zezwolenia na nauczanie na r. szkolny 1929/30, popartych dowodami postępu dalszego studjów oraz wyjaśnieniem wiarygodnym, w jakim stadjum egzaminu nauczycielskiego petent się znajduje.

Zechce Dyrekcja dopilnować, by odnośne podania znalazły się Kuratorjum *w nieprzekraczalnym terminie do dnia 1 maja 1929 r.*

Nauczyciele niekwalifikowani, którzy w b. roku szkolnym kończą

ustawowo dozwolony 4-letni okres nauczania bez kwalifikacji, nie mogą być brani pod uwagę przy organizacji r. szk. 1929/30. Wykaz tych ostatnich zechce Dyrekcja przesłać w terminie do dnia 1 maja 1929 r.

Naczelnik Wydziału
J. Wątopek.

79

Z A R Z Ą D Z E N I E

Ministerstwa Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego

z dnia 14 lutego 1929 r.

wydane w porozumieniu z Ministerstwem Skarbu

w sprawie wypłacania kosztów podróży i diet nauczycielom, prowadzącym wycieczki szkolne.

Na podstawie art. 42 ustęp drugi ustawy z dnia 1 lipca 1926 r. o stosunkach służbowych nauczycieli w brzmieniu rozporządzenia z dnia 3 lutego 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr 47 poz. 462) zarządzam co następuje:

§ 1. Nauczyciele państwowych szkół średnich ogólnokształcących oraz państwowych zakładów kształcenia nauczycieli, prowadzący wycieczki szkolne, związane z nauczaniem poszczególnych przedmiotów, a zwłaszcza geografji i przyrodoznawstwa, o ile wycieczki te są wyraźnie nakazane, lub przewidziane w obowiązujących programach naukowych, otrzymują za czas trwania wycieczek normalne koszty podróży i diety według obowiązujących przepisów o należnościach za podróże służbowe, delegacje i przeniesienia funkcjonarjuszów państwowych.

§ 2. Władzą szkolną, delegującą nauczycieli do prowadzenia wycieczek szkolnych jest dyrektor, względnie kierownik szkoły, w odniesieniu zaś do dyrektorów, względnie kierowników szkół właściwa terytorjalnie władza szkolna II instancji.

§ 3. Wszelkie rachunki kosztów podróży, odbytych z tytułu wycieczek szkolnych winny być sprawdzane pod względem konieczności odbycia podróży, czasu jej trwania oraz należytego użycia środków komunikacyjnych przez władze szkolne, wymienione w § 2.

§ 4. Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Warszawa, dnia 14 lutego 1929 r. (Nr. II. 15561/28).

Minister Wyznań Religijnych
i Oświecenia Publicznego:
(—) Świtalski.

O K Ó L N I K

**Do Dyrekcji (Kierownictw) szkół podległych Kuratorjum oraz
Panów Inspektorów Szkolnych**

**w sprawie wycieczek szkolnych na Powszechną Wystawę Krajową
w Poznaniu.**

Przychylając się do prośby Polskiego Biura Podróży „Orbis”, zawiadamiam, że powyższe biuro we Lwowie, ul. Jagiellońska Nr. 20, służy wszelkimi informacjami i ułatwieniami podróży do Poznania jak:

- a) ułożenie czasu odjazdu i przyjazdu pociągów,
- b) załatwienie sprawy zniżki cen biletów (oraz biletów wolnej jazdy dla organizatorów wycieczek),
- c) przygotowanie oddzielnych wagonów,
- d) w razie zgłoszenia 500 uczestników, — osobnych pociągów, wogóle wszystkich spraw związanych z podróżą, tak, by kierownicy (czki) byli zupełnie swobodni i mogli całą swą uwagę poświęcić tylko młodzieży.

Biuro to ułatwia również wycieczki, które będą realizowane przy sposobności zwiedzenia Powszechnej Wystawy Krajowej i w inne strony Polski, (jak do Warszawy, Krakowa, Zakopanego, Wieliczki i t. p.).

Wilno, dnia 16.III 1929 r. Nr. 0/6604/29.

Naczelnik Wydziału

(—) *J. Małowieski.*

O K Ó L N I K

Kuratora Okręgu Szkolnego Wileńskiego

z dnia 15 kwietnia 1929 r. Nr. O-9676 29.

**Do Panów Inspektorów Szkolnych oraz Dyrekcji i Kierownictw
wszystkich szkół podległych**

**w sprawie wycieczek szkolnych na Powszechną Wystawę Krajową
w Poznaniu.**

Zawiadamiam, że termin zgłaszania do Kuratorjum Okręgu Szkolnego Poznańskiego wycieczek szkolnych na Powszechną Wystawę Kra-

jową, które odbyć się mają dopiero w miesiącach sierpniu i wrześniu, ustalony został *na 1 lipca r. b.*

Sądząc z liczby otrzymanych przez Kuratorjum Okręgu Szkolnego Poznańskiego zgłoszeń, znaczna liczba szkół rozwinięła niewystarczającą propagandę i nie wyzyskała wszystkich środków, mogących umożliwić wyjazd także niezamożnej młodzieży (imprezy różnego rodzaju, subwencje wydziałów powiatowych, magistratów i t. p.). Należy zatem rozwinąć, względnie rozszerzyć systematyczną akcję propagandową na rzecz Powszechnej Wystawy Krajowej, celem zachęcenia liczniejszej jeszcze młodzieży do zwiedzenia tegorocznej wystawy ogólnopństwowej. Zwracam uwagę, że nowe zgłoszenia dotyczyć mogą jedynie wycieczek na miesiąc sierpień i wrzesień.

Dodatkowe materiały propagandowe przesyła na żądanie Komitet Wystawowy przy Kuratorjum Okręgu Szkolnego Poznańskiego.

Jednocześnie zawiadamiam, że Kuratorja Okręgu Szkolnego Pomorskiego i Krakowskiego oraz Wydział Oświecenia Publicznego Śląskiego Urzędu Wojewódzkiego przygotowały ułatwienia dla wycieczek okrężnych, pragnących z okazji wyjazdu do Poznania zwiedzić Pomorze, Śląsk lub Kraków.

Wycieczki te pomyślane są jako 1, 2 i 3-dniowe; koszty tych wycieczek wyniosą, nie licząc przejazdów, po 5 zł. od osoby dziennie. Wycieczki okrężne zgłaszać należy bezpośrednio do właściwych Kuratorów (Wydziału Oświecenia Publicznego Śląskiego Urzędu Wojewódzkiego).

Zwracam również uwagę na konieczność zabierania czystych prześcieradeł przez wszystkich uczestników wycieczek na Powszechną Wystawę Krajową w Poznaniu, gdyż Kuratorjum Poznańskie nie zdołało zapewnić odpowiedniej ilości prześcieradeł, a sypanie bez prześcieradeł przez zmieniające się co parę dni wycieczki na tych samych materacach względnie siennikach jest z punktu widzenia higieny niedopuszczalne. Przypominam przytem o bezwzględnym obowiązku wykluczania od udziału w wycieczkach młodzieży chorej, względnie podejrzaney o zakaźną chorobę.

Kuratorjum Okręgu Szkolnego Poznańskiego powiadomiło, że ceny podane w instrukcji z dnia 15 stycznia r. b. Nr. O-596/29 (Dz. Urz. Kurat. Wil. Nr. 3, poz. 46), uległy pewnemu obniżeniu, mianowicie cena za nocleg będzie wynosiła 1 zł. a opłata 2 zł. uprawniać będzie do trzykrotnego wejścia na wystawę.

Zawiadamiam wreszcie, że dla przyścia z pomocą młodzieży z odległych okręgów Ministerstwo Komunikacji wydaje zarządzenie, na mocy którego wycieczki szkolne opłacać mają jedynie za przejazd 700 km.; przejazd ponad 700 km. będzie bezpłatny. Wycieczki okrężne korzystać mają również z ulg 66%.

Kurator Okręgu Szkolnego

(—) *St. Pogorzelski.*

O K Ó L N I K

Kuratora Okręgu Szkolnego Wileńskiego

z dnia 11 kwietnia 1929 r. Nr. 0-4601/29

Do Dyrekcji szkół średnich ogólnokształcących, zawodowych, seminarjów nauczycielskich i ochraniarskiego w Okręgu.

Nawiązując do okólnika z dnia 7 stycznia 1929 r. (Dz. Urz. Kuratorjum Nr. 2 poz. 21) polecam zwrócić uwagę pp. lekarzy szkolnych i pp. lekarzy—dentystów szkolnych na wydawnictwo Ministerstwa W. R. i O. P. p. t.: „Rozporządzenia i Okólniki w sprawach higieny szkolnej i wychowania fizycznego za lata 1918 — 1928”. W zbiorze tym lekarze i dentyści szkolni znajdują szczegółowe wskazówki zarówno co do swej pracy, jak i co do składania z niej sprawozdań.

Jednocześnie polecam zwrócić uwagę pp. lekarzy — dentystów szkolnych na okólnik Ministerstwa W. R. i O. P. z dnia 3 marca 1921 r. Nr. 19.S.II. (str. 48 wymienionego wydawnictwa), a zwłaszcza na następujący jego ustęp:

„Ministerstwo, pragnąc ułatwić Dyrekcji utrzymanie w ewidencji wyników pracy dentystów szkolnych, poleca, aby dentyści szkolni, niezależnie od krótkich półrocznych i szczegółowych rocznych sprawozdań, przedstawiali za pośrednictwem Dyrekcji lekarzom szkolnym 1-go każdego miesiąca wykaz imienny (z podaniem klasy) tych uczniów, którym w ciągu ubiegłego miesiąca zaplombowali zęby lub u których dokonali poważniejszych zabiegów w swej specjalności. Lekarz szkolny, jako mający ogólny nadzór nad stanem zdrowia uczniów, winien otrzymaną listę sprawdzić, dane wnieść do prowadzonych przez siebie kart zdrowia i do odpowiednich rubryk książki sanitarnej”.

Kurator Okręgu Szkolnego
(—) *St. Pogorzelski.*

O K Ó L N I K

Ministerstwa Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego

z dnia 4 kwietnia 1929 r. Nr. II 3039/29.

Do Kuratorów Okręgów Szkolnych**w sprawie zwolnienia młodzieży prawosławnej od udziału w uroczystościach w dniu 3 maja.**

W roku bieżącym na dzień 3 maja przypada według Paschalji Prawosławnej Wielki Piątek, dzień żałobnych uroczystości i smutków w Kościele Prawosławnym, Św. Synod Kościoła Prawosławnego uznał przeto za wskazane, aby uroczystości kościelne i nabożeństwa związane z obchodem Święta Narodowego 3 maja, zostały przeniesione i odbyły się dnia 6 maja

t. j. w drugie święto Wielkiejnocy. Wobec tego młodzież szkolną wyznania prawosławnego należy zwolnić od udziału w uroczystych obchodach w dniu 3 maja urządzanych.

Dyrektor Departamentu
(—) *Wł. Żłobicki.*

84

OKÓLNİK

Kuratorjum Okręgu Szkolnego Wileńskiego

Do Dyrekcyj Państwowych Szkół Średnich i Panów Inspektorów Szkolnych

z dnia 28 marca 1929 r. Nr. 0—7208/29

w sprawie wizytatora nauki religii wyznania staroobrzędowego w szkołach.

Oznajmiam, że Ministerstwo Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego postanowieniem z dnia 10 marca 1929 r. Nr. II—5136/29 zezwoliło członkowi Prezydjum Rady Naczelnej Staroobrzędowców w Polsce, p. Józefowi Andrejewowi, na odbywanie wizytacji nauki religii wyznania staroobrzędowego w szkołach w czasie godzin, przeznaczonych na lekcje religii.

Kurator Okręgu Szkolnego
(—) *St. Pogorzelski.*

85

OKÓLNİK

Ministerstwa Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego

z dnia 12 marca 1929 r. Nr. II—6612/29

w sprawie świąt żydowskich.

Zmieniam w okólniku z dnia 14 lutego 1929 r. Nr. II—3242/29 w sprawie świąt żydowskich datę „27 marca” na 29 marca i „25 kwietnia” na 23 kwietnia. Wobec tego, z przypadających 14 dni wolnych od nauki na ferje Wielkiej Nocy, prywatne szkoły średnie ogólnokształcące, do których uczęszcza wyłącznie młodzież wyznania mojżeszowego, będą świętowały tylko 4 dni (od 29 marca do 1 kwietnia włącznie), pozostałe zaś 10 dni przeznaczają się na Święta Pesach (od 23 kwietnia do 3 maja).

Dyrektor Departamentu
(—) *Wł. Żłobicki*

OKÓLNİK

Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego

z dnia 28 lutego 1929 r. Nr. I. Prez.—1384/29.

W sprawie zbiórki „Daru Narodowego 3 maja”.

Na podstawie zarządzenia Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego z dnia 18 czerwca 1925 r. L. 3947/24 S. (Dz. Urzęd. Ministerstwa W. R. i O. P. z 1-go sierpnia 1925 r. Nr. 12/154, poz. 117) zezwalam na urządzenie przez Polską Macierz Szkolną zbiórki na „Dar Narodowy 3 maja” w szkołach polskich, położonych w okręgach szkolnych: Warszawskim, Łódzkim, Lubelskim, Poleskim, Wołyńskim oraz w powiatach: nowogródzkim, słonimskim, baranowickim, nieswieskim i stołpeckim okręgu szkolnego Wileńskiego z tem zastrzeżeniem, że zbiórka może być przeprowadzona w szkołach wśród młodzieży szkolnej narodowości polskiej.

Podsekretarz Stanu

(—) *St. Czerwiński.*

OKÓLNİK

Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego

Do Kuratorów Okręgów Szkolnych, Liceum Krzemienieckiego, Śląskiego Urzędu Wojewódzkiego oraz Dyrekcji szkół średnich ogólnokształcących, seminarjów nauczycielskich i kierownictw szkół powszechnych

w sprawie stopnia ze sprawowania się na świadectwach szkolnych.

Ze względu na podniesione w tej sprawie wątpliwości oraz różnorodne w praktyce rozumienia stopnia ze sprawowania się wyjaśniam, że ocena za sprawowanie się winna być rozumiana możliwie najściślej, t. j. jako ocena za ogólne zachowanie się ucznia w szkole i poza szkołą. Nie należy więc dołączać do tej oceny spostrzeżeń z t. zw.: pilności, uwagi i porządku ucznia; spostrzeżenia co do tych trzech dziedzin, występujące dawniej na świadectwach w osobnych rubrykach, nie istniejących dzisiaj, mogą obecnie w uzasadnionych wypadkach łączyć się ze stopniem z właściwego przedmiotu.

Warszawa, dnia 22 lutego 1929 r. (Nr. II. 3760/29).

Za Ministra Wyznań Religijnych
i Oświecenia Publicznego

(—) *St. Czerwiński*

Podsekretarz Stanu.

O K Ó L N I K

Ministerstwa Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego
do Kuratorów wszystkich Okręgów Szkolnych, do Wydziału Oświe-
cenia Publicznego w Województwie Śląskiem i do Liceum Krze-
mienieckiego

w sprawie zmiany obuwia w szkołach.

Spostrzeżenia lekarzy szkolnych wykazały, że do najczęstszych schorzeń dźiatwy i młodzieży w wieku szkolnym, które w sumie powo-
dują największą liczbę opuszczeń dni szkolnych, należą tak zwane prze-
ziębienia. A jako przyczynę różnych zapaleń gardzieli (angin), katarów
dróg oddechowych, katarów uszu z wtórnem osłabieniem słuchu, różnych
cierpień reumatycznych, powikłanych niekiedy nawet schorzeniami serca,
lekarze szkolni uważają parogodzinny pobyt dźiatwy w szkole w zamo-
ktem od śniegu lub deszczu obuwia, z wilgotnemi, zziębniętymi stopami.

Dodatkowo lekarze szkolni i nauczyciele zaznaczają, że podobny
stan stóp wpływa ujemnie na krążenie krwi w organizmie dziecka, na
jego zdolność do skupiania uwagi i zmniejsza wydajność jego pracy
umysłowej.

Pozatem badania bakterjologiczne wykazały, że powietrze w tych
szkołach, w których dźiatwa szkolna zmienia obuwie i nosi pantofle, jest
o wiele czystsze, gdyż nie wnosi ona na obuwia do izb szkolnych
ulicznego brudu i kurzu z różnemi zarazkami.

Zauważono również, że dźiatwa, która zmienia w szkole obuwie,
chętnie czyni to samo u siebie w domu, przez co przyczynia się do pro-
pagandy tego higienicznego zwyczaju wśród swoich domowników.

Mając to wszystko na uwadze, w trosce o zdrowie dźiatwy i mło-
dzieży szkolnej, Ministerstwo zaleca, by gdzie tylko warunki na to po-
zwalają, a więc przedewszystkiem tam, gdzie można znaleźć pomieszcze-
nie na przechowanie obuwia i gdzie miejsca ustępowe znajdują się
w samym budynku szkolnym, dźiatwa i młodzież szkolna w okresie od
dnia 1 listopada do dnia 1 kwietnia po przyjsciu do szkoły zdejmowała
obuwie i wkładała pantofle, choćby najskromniejsze, sposobem domo-
wym lub na lekcji robót ręcznych z resztek materiałów sporządzone.

Pantofle należy co pewien czas wietrzyć i trzepać.

W dostarczaniu niezamożnej dźiatwie pantofli mogłyby przyjść z po-
mocą opieki i dozory szkolne.

Uregulowanie w szczegółach zaleceń okólnika Ministerstwo pozo-
stawia administracji szkolnej.

Warszawa, dnia 11 marca 1929 r. (Nr. I. W. F. 1678/29).

Za Ministra Wyznań Religijnych
i Oświecenia Publicznego

(— Sł. Czerwiński

Podsekretarz Stanu.

OKÓLNIK

Kuratorjum Okręgu Szkolnego Wileńskiego

z dnia 17.IV 1929 r. Nr. 0-9705/29

Do Dyrekcji (Kierownictw) szkół średnich ogólnokształcących, szkół zawodowych, seminarjów nauczycielskich oraz Panów Inspektorów Szkolnych w Okręgu

w sprawie zjazdu nauczycieli robót ręcznych.

Towarzystwo Miłośników Robót Ręcznych organizuje w Lesznie (województwo poznańskie) w dniach 19 do 24 maja r. b. zjazd członków i sympatyków Towarzystwa.

Dni 19 i 20 maja będą przeznaczone na obrady, dni 21, 22 i 23 maja na zwiedzenie i omówienie Powszechnej Wystawy w Poznaniu.

Podając powyższe do wiadomości, upoważniam Dyrekcje (Kierownictwa) i Panów Inspektorów Szkolnych do udzielenia życzącym wziąć udział w zjeździe urlopów od 18 do 24 maja r. b.

Kurator Okręgu Szkolnego
(—) *St. Pogorzelski.*

Ogłoszenia urzędowe.

K o n k u r s y.

Kuratorjum Okręgu szkolnego Wileńskiego ogłasza konkurs na stanowisko kierownika 5 kl. publicznej szkoły powszechnej w Nowojelni powiatu nowogrodzkiego.

Przy szkole jest mieszkanie dla kierownika, składające się z pokoju i kuchni.

O stanowisko to mogą ubiegać się kandydaci, posiadający pełne kwalifikacje oraz odpowiadający wymaganiom art. 12 ustawy z dnia 1 lipca 1926 r. o stosunkach służbowych nauczycieli w brzmieniu rozporządzenia z dnia 3 lutego 1928 r. (Dz. U. P. R. Nr. 47, poz. 462)

Podania należy udokumentowane, wnosić należy w drodze służbowej do Kuratorjum Okręgu Szkolnego Wileńskiego w terminie do dni 30 od daty wyjścia niniejszego numeru Dziennika Urzędowego.

Kuratorjum Okręgu Szkolnego Wileńskiego ogłasza ponowny konkurs na stanowisko kierownika 7-kl. publicznej szkoły powszechnej Nr. 2 w Słonimie.

O stanowisko to mogą ubiegać się nauczyciele, posiadający pełne

kwalifikacje oraz odpowiadający wymaganiom art. 12 ustawy z dn. 1 lipca 1926 r. o stosunkach służbowych nauczycieli w brzmieniu rozporządzenia z dnia 3 lutego 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr. 47, poz. 462).

Podania należy udokumentowane winni kandydaci wnosić w drodze służbowej do Kuratorjum Okręgu Szkolnego Wileńskiego w terminie do dnia 30 od dnia wyjścia niniejszego numeru Dziennika Urzędowego.

Kuratorjum Okręgu Szkolnego Wileńskiego ogłasza niniejszem konkurs na stanowisko kierownika 7-klasowej publicznej szkoły powszechnej w Hoduciszkach pow. święciańskiego.

O stanowisko to ubiegać się mogą kandydaci, posiadający pełne kwalifikacje oraz odpowiadający wymaganiom art. 12 ust. z dn. 1 lipca 1926 r. o stosunkach służbowych nauczycieli w brzmieniu rozporządzenia z dnia 3 lutego 1928 r. (Dz. U. P. R. Nr. 47, poz. 462).

Podania należy udokumentowane winni kandydaci wnosić w drodze służbowej do Kuratorjum Okręgu Szkolnego Wileńskiego w terminie do dni 30 od daty wyjścia niniejszego numeru Dziennika Urzędowego.

Przy szkole jest ogród owocowy (0,2 ha), ogród warzywny (0,2 ha) i łąka (0,6 ha). Przewidziane jest również mieszkanie dla kierownika.

K o m u n i k a t.

Ministerstwo Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego ogłasza konkurs na stypendja (częściowo urlopy płatne) dla osób, pragnących się kształcić na nauczycieli przedmiotów pedagogicznych w zakładach kształcenia nauczycieli szkół powszechnych.

1) Kandydaci winni mieć ukończone studia akademickie i albo zdany egzamin magisterski, doktorski lub nauczycielski z jakiegokolwiek przedmiotu, albo też powinni być tak zaawansowani w zdawaniu tego egzaminu, że będą mogli skutecznie prowadzić studia pedagogiczne.

2) Kandydaci zakwalifikowani zobowiążą się do dwuletnich studiów pedagogicznych we wskazanym przez Ministerstwo uniwersytecie (prawdopodobnie w Uniwersytecie Jagiellońskim w Krakowie) oraz, po zdaniu odpowiednich egzaminów, do czteroletniej pracy w zakładzie kształcenia nauczycieli szkół powszechnych, wskazanym przez władze szkolne.

3) Kandydaci zakwalifikowani otrzymają stypendja, zapewniające im utrzymanie lub nominacje na stanowiska nauczycieli seminarjów i urlopy płatne na czas studiów.

Podania należy składać do dnia 1 czerwca 1929 r. i kierować je do Ministerstwa Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego — Wydział Kształcenia Nauczycieli — Bagatela 12. Nauczyciele czynni powinni wnieść podania drogą służbową.

Do podań należy dołączyć:

1) Dokumenty szkolne lub uwierzytelnione odpisy tych dokumentów. Studenci szkół akademickich powinni przedstawić zaświadczenie swoich władz o dotychczasowych studiach i egzaminach.

2) Własnoręcznie napisany życiorys, uwzględniający szczegółowo przebieg dotychczasowego kształcenia się.

3) Informację, jakimi językami obcymi kandydat włada i w jakim stopniu.

4) Dowody kwalifikacji zawodowych, uprawniających do pobierania uposażenia według art. 31 ustawy uposażeniowej z dnia 9 października 1923 r. (Dz. U. Rz. P. № 116, poz. 924), zaświadczenia szkolne, stwierdzające liczbę lat dotychczasowej pracy nauczycielskiej i dane, dotyczące stosunków rodzinnych (metrykę urodzenia żony, dzieci, świadectwo ślubu), o ile dany punkt powyższego wykazu dokumentów może kandydata dotyczyć.

Kandydaci, nie będący czynnymi nauczycielami, powinni nadto wskazać nazwiska i adresy dwóch osób, mogących udzielić Ministerstwu opinii o nich.

Komunikaty i zawiadomienia.

„Organizacja władz państwowych Rzeczypospolitej Polskiej”.

Wykres — tablica ścienna 110—85 cm, w opracowaniu *J. Suskiego, radcy min. w M. S. Wewn.* — zalecona do użytku przez *jedenaste Ministerstw*, a między innymi przez p. Ministra Spraw Wewnętrznych pismem OL. 902-1-28 i przez p. Ministra Wyzn. Rel. i Oświecenia Publ. pismem O. Prez. 7312/28 wyszła w nowym wydaniu.

Ceny tablicy (wraz z przesyłką) dla urzędów:

za 1 egzemplarz bez oprawy	3 zł. 50 gr.
wrazie nabycia więcej jak 5 egz. — za 1 egz.	3 „
za 1 egz., naklejony na płótno, do składania.	10 „
za 1 egz., naklejony na płótno, z wałkami do zawieszania	12 „

Przy nabyciu większej ilości tablic (np. Wydziały Powiatowe dla gmin lub Inspektoraty Szkolne i Rady Szkolne dla szkół) specjalne ustępstwo i na żądanie dłuższy kredyt.

Wykres zamawiać można pod adresem: Warszawa „Wykres Organizacji Władz”, Nowy Świat 69 (gmach Ministerstwa Spraw Wewn.).

Zamówienie zastępuje wpłata należności za „Wykres” do P. K. O. na konto 16.300.

Kongres matematyków krajów słowiańskich.

Zgodnie z postanowieniem Komitetu Organizacyjnego, złożonego z Przedstawicieli Matematyków, zamieszkujących Kraje słowiańskie, odbędzie się pod opieką Polskiego Towarzystwa Matematycznego Kongres Matematyków Krajów Słowiańskich w Warszawie w dniach 23—27 września 1929 roku.

Kongres będzie obejmował Sekcje następujące:

1. Podstawy matematyki. Historia matematyki.
2. Arytmetyka, Algebra, Analiza.
3. Teoria mnogości, Topologia i ich zastosowania.
4. Geometria.
5. Mechanika i Matematyka stosowana.

Osoby, życzące sobie wziąć udział w Kongresie, winny wypełnić Zgłoszenie Uczestnictwa i przesłać je pod adresem Sekretarjatu Kongresu.

Komitet wykonawczy spodziewa się, że będzie mógł uzyskać zniżki kolejowe dla Członków Kongresu i ich rodzin.

Dalsze zawiadomienia i Program prac Kongresu zostaną rozesłane wszystkim tym, którzy nadesłają Zgłoszenie Uczestnictwa.

Wszelkich informacyj udziela Sekretarjat Kongresu.

Adres Sekretarjatu Kongresu: Politechnika, Gabinet Matematyczny, p. 72, Warszawa, ul. Polna 3.

Kwatery dla nauczycielstwa podczas Wystawy w Poznaniu.

Szybko zbliża się czas Powszechnej Wystawy Krajowej w Poznaniu. Przemówią z niej siły twórcze młodego Państwa. Ze wszystkich stron Rzeczypospolitej Polskiej popłyną fale ludzi do Poznania, by obejrzeć tu plony wysiłków narodu polskiego za pierwsze dziesięć lat niezawisłego istnienia, zaczerpnąć otuchy i wiary w naszą zdolność do samodzielnego życia i nabrać sił do wyteżonej pracy dla szczęścia Ojczyzny. W tej fali ludzkiej nie braknie polskiego nauczyciela. Już ze wszystkich stron naszego kraju nadchodzą liczne zgłoszenia i zapytania od nauczycielstwa.

Zarządy Organizacyj nauczycielskich, a mianowicie: Związku Polskiego Nauczycielstwa Szkół Powszechnych, Stowarzyszenia Chrześcijańsko-Narodowego Nauczycielstwa Szkół Powszechnych i Towarzystwa Nauczycieli Szkół Wyższych w zrozumieniu doniosłości Powszechnej Wystawy Krajowej dla nauczycielstwa, postanowiły stworzyć warunki, umożliwiające zwiedzenia P. W. K. wszystkim Koleżankom i Kolegom oraz członkom ich rodzin przez zabezpieczenie im wygodnych i tanich kwater podczas pobytu w Poznaniu. W tym celu każda z wymienionych organizacyj zakupiła odpowiednią ilość łóżek całkowicie wyposażonych, a mianowicie:

Z. P. N. S. P. — 400 łóżek.

Stow. Chrz. Nar. N. Sz. P. — 200 łóżek.

T. N. S. W. — 80 łóżek.

Opłata dzienna wynosić będzie od łóżka z 2 prześcieradłami, 1 kocem, 1 jaśkiem — prawdopodobnie 3 zł.

Na pomieszczenie dla nich wyznaczone zostały dwa wielkie sąsiadujące ze sobą gmachy szkolne,

Owiane najlepszą wolą służenia dobrej sprawie rzeczono organizacje w porozumieniu z Kuratorjum nawiązały kontakt i doprowadziły do wytworzenia pomiędzy sobą współporozumienia w sprawie kwater na czas trwania P. W. K. Współdziałanie polegać będzie na wzajemnem odstepowaniu sobie wolnych miejsc i wspólnym regulaminie, obowiązującym na kwaterach.

Wszyscy nauczyciele, zamierzający zwiedzić P. W. K., zechcą zgła-

sząć się do biur kwaterekowych wymienionych organizacyj pod adresami: Z. P. N. S. P. — Poznań — ul. Słowackiego 58/60.

Sekretariat Stow. Chr. Nar. Naucz. Szk. Powsz. — Poznań — ul. Działyńskich 4.

T. N. S. W. Zarząd okręgowy — Poznań — Sienkiewicza 7, podając imię — nazwisko — przynależność organizacyjną (Koło — Ognisko), dokładny adres, dzień przyjazdu—ilość dni pobytu. Ze względu na wpływające już zgłoszenia zaleca się jak najwcześniejsze zarezerwowanie sobie miejsca.

Do pisemnego zgłoszenia według powyżej podanego wzoru *przynajmniej na 10 dni przed przyjazdem*—dołączyć należy połowę całkowitej opłaty. Przyjazd na powyżej wymienione kwatery bez uprzedniego zgłoszenia i przyjęcia *nie uprawnia* do otrzymania pomieszczenia.

Naczelnik Wydziału
(—) *J. Małowieski.*

Ruch służbowy.

Kuratorjum Okręgu Szkolnego Wileńskiego.

Dopuszczeni do służby przygotowawczej w Kuratorjum:

Piotr Baranowski — w charakterze kandydata na stanowiska III kategorii w państwowej służbie administracyjnej z dniem 1 kwietnia 1929 r. i zwolniony z dniem 31 marca 1929 r. od pełnienia obowiązków gońca w Kuratorjum O. S. W. (Dekret K. O. S. Wileńskiego z dn. 27 marca 1929 r. L. 0.8216/29).

Mianowani:

Kazimierz Juszcak — prowizorycznym pomocniczym woźnym w Kuratorjum O. S. Wileńskiego z dniem 1 kwietnia 1929 r. (Dekret K. O. S. Wileńskiego z dnia 30 marca 1929 r. Nr. 0.8724/29).

Inspektoraty szkolne.

1. *Kazimierz Próchnik*, inspektor szkolny w Brasławiu, zwolniony z dn. 30 czerwca 1929 r.

2. *Mamert Andrzejewski*, sekretarz inspektoratu w Duniłowiczach przeniesiony, z dn. 16 marca 1929 r. na równorzędne stanowisko w Wilejce.

3. *Aleksander Sokołowski*, sekretarz inspektoratu w Wilejce; termin przeniesienia przesunięto na dzień 16 kwietnia 1929 r.

Szkolnictwo powszechne.

Mianowani:

1. *Wilhelmina Jasińska*, nauczycielka szkoły powszechnej w Mierwinach Wielkich pow. nieswieskiego od dn. 1.IV.29.
2. *Edward Stubieda*, zastępca nauczyciela szk. pow. № 11 w Wilnie nauczycielem szkoły № 50 w Wilnie od dn. 1.IV.29.
3. *Juljan Kowalski*, kontraktowy nauczyciel szkoły pow. w Holszanach pow. oszmiańskiego nauczycielem szkoły pow. w Bazarach pow. oszmiańskiego od dn. 1 kwietnia 1929 r.
4. *Natalja Ogórczakowa*, nauczycielką szk. powsz. w Kamienicy pow. oszmiańskiego od dn. 1.IV.29.
5. *Irena Krassowska*, nauczycielką szk. powszechnej w Niedźwiadce Wielkiej pow. baranowickiego od dn. 16. marca 1929 r.

Ustaleni od dn. 1 stycznia 1929 r.:

1. *Marja Choroszewiczowa* naucz. szkoły powszechnej w Dziegdiarach pow. dziśnieńskiego.
2. *Jan Follprecht*, naucz. szk. powsz. w Bobrowszczyźnie pow. dziśnieńskiego.
3. *Anna Fillebornowa*, nauczycielka szkoły powszechnej w Siscu Wielkim.
4. *Kazimierz Gądela*, nauczyciel szk. powsz. w Hermanowiczach pow. dziśnieńskiego.
5. *Janina Stefkowa*, nauczycielka szk. powsz. w Nowogródku.
6. *Władysław Balicki*, nauczyc. szk. powszechnej w Dziśnie.
7. *Marjan Kober*, nauczyc. szk. powsz. w Nowogródku.
8. *Wanda Falkowska*, nauczycielka szk. w Woronowie pow. dziśnieńskiego.
9. *Marja Czechowiczówna*, nauczycielka szkoły w Dokszycach pow. dziśnieńskiego,
10. *Zofja Zgirska*, nauczycielka w Udziale pow. dziśnieńskiego.

Ustaleni od dn. 1 kwietnia 1929 r.:

1. *Marjan Charewicz*, nauczyc. szk. w Dziegdiarach pow. dziśnieńskiego.
2. *Tadeusz Cioska*, nauczyciel w Haponach pow. dziśnieńskiego.
3. *Malwina Dorocińska*, nauczycielka szkoły w Dmitrowszczyźnie pow. dziśnieńskiego.

Przeniesieni:

1. *Stefan Batowski*, nauczyciel szk. powsz. w Kępnie woj. Poznańskiego do szkoły w Spasie pow. wilejskiego z dn. 1.IV.29 na własną prośbę.
2. *Mikołaj Markiewicz*, nauczyc. szkoły w Stajkach pow. wilejskiego do szkoły w Wojstomiu pow. wilejskiego z dn. 1.IV.29 na własną prośbę.
3. *Tadeusz Cioch*, nauczyciel szk. powsz. w Wojstomiu pow. wilejskiego do szkoły w Stajkach, pow. wilejskiego z dn. 1.IV.29 na własną prośbę.
4. *Filomena Herdziejewska*, naucz. szkoły w Zdzięciole pow. nowogrodzkiego do szkoły w Mironowszczyźnie, pow. nowogrodzkiego z dn. 1.IV.29 na własną prośbę.

Zwolnieni:

1. *Helena Nocležanka*, nauczyc. szkoły powszechnej w Zygmuntownie pow. dziśnieńskiego z dn. 31.VIII.29.
2. *Katarzyna Pawłowska*, naucz. szkoły powszechnej w Pligawkach, pow. dziśnieńskiego z dn. 31.VIII.29.
3. *Bronisława Bujwidowa*, nauczyc. szkoły powszechnej w Żerstwiance pow. dziśnieńskiego z dn. 31.VIII.29.
4. *Edmund Alchimowicz*, naucz. szkoły powszechnej w Dmitrow-szczyźnie, pow. Dziśnieńskiego z dn. 31.VIII.29.
5. *Władysław Kaptur*, naucz. szkoły powszechnej w Zahaciu pow. dziśnieńskiego z dn. 31.VIII.29.
6. *Ks. Norbert Budziłas*, prefekt w Miorach, pow. brasławskiego z dn. 31 marca 1929, wobec odwołania przez Kurję Metropolitalną.
7. *Zofja Strauchówna*, nauczyc. szkoły powszechnej w Baniewiczach pow. nowogródzkiego z dn. 28 lutego 1929 r. na własne żądanie.
8. *Emma Menke*, nauczyc. szkoły powszechnej w Zasięciu pow. nowogródzkiego z dn. 28 lutego 1929 r. na własne żądanie.
9. *Zofja Stojanowska*, nauczyc. szkoły powszechnej w Spasie pow. wilejskiego z dn. 28 lutego 1929 r. na własne żądanie.
10. *Czesław Adamkowski*, nauczyciel w Nawozach pow. nieświe-skiego na podstawie unieważnienia nominacji.

Odkomenderowani do Brazylii:

1. *Władysław Maciejewski*, naucz. szkoły powszechnej w Głębokiem w pow. dziśnieńskim.
2. *Stanisław Keczmer*, naucz. szkoły powszechnej w Grauzyszkach w pow. oszmiańskim.
3. *Stefan Sącba*, naucz. szkoły powszechnej w Poni w pow. wilejskim.

Dział nieurzędowy.**Książki nadesłane.**

- 1) K. Raczyński. „Ratownictwo w wypadkach nieszczęśliwych i zatruciach gazami bojowymi“. Nakładem autora. Poznań, Plac Wolności 12. Cena 3 zł.
- 2) St. Arnold – Cz. Leśniewski—H. Pohoska. „Polska w rozwoju dziejowym“. Zeszyt I. Dzieje polityczne Polski. Wyd. M. Arcta. Warszawa. 1929 r.
- 3) M. Reuttówna. „Wyzwolenie Wilna“. Obrazek sceniczny w trzech odsłonach. Wyd. J. Zawadzkiego. Wilno.

4) M. Reuttówna i B. Wrzos. „Trzeci Maj“. Obrazek sceniczny w 4-ch odśłonach. Nakład J. Zawadzkiego. Wilno.

5) B. Drucki-Podbereski. Podręczny słownik białorusko-polski. Wydawnictwo Kleckina. Wilno 1929.

Sprostowanie.

W dziale „Pochwały i odznaczenia“ (Nr 4 Dziennika Urzędowego KOSW, poz. 64, str. 119), należy poprawić nazwisko p. Zofji Tyszkówny, naucz. szk. powsz. Nr 2 (zamiast Tynkówny), oraz wstawić opuszczone nazwisko p. M. Ilnatowiczowej, naucz. Gimn. im. E. Orzeszkowej.

Ogłoszenie.

Dyrekcja Gimnazjum Zofji Bykowowej-Łuninowej w Wilnie ogłasza, że została skradziona pieczęć Gimnazjum.

Warunki umieszczenia ogłoszeń: Cała strona zł. 120.—, Pół strony 65 zł.,— Czwierć strony zł. 35.—. Ogłoszenia mniejsze niż $\frac{1}{4}$ kolumny liczą się od wyrazu po 20 gr. za wyraz. Ogłoszenia umieszczają się **tylko po zapłaceniu zgóry** przypadającej należności (konto Nr. 30466) w P. K. O.. Administracja pozostawia bez odpowiedzi nadesłane do druku ogłoszenia, o ile jednocześnie należność nie została wpłacona.

160